

der jo sikkert kunne blive Plads til saadanne Undtagelser. Der vil jo ikke kunne være noget i Vejen for, at et Sogneraad, naar det maatte ønske at give en Vedtægt om Kloakanlæg og Lægning af Kloakledninger inden for sit Omraade, da allerede i denne Vedtægt kunde give de Undtagelsesbestemmelser, som det ærede Medlem fremdrog. Her gives jo Bemyndigelse for Kommunalbestyrelser i Købstæder, Handelspladser eller Sognekommuner til at vedtage en Vedtægt i saa Henseende, men de ville jo staa meget frit med Hensyn til Vedtægtens enkelte Bestemmelser. Vedtægten vil jo heller ikke være saa omfattende, at en Udflytter ikke skulde kunne anlægge eller lade en anden lægge en privat Kloak. Jeg tror derfor ikke, at Lovforslaget vil frembyde nogen Vanskelighed i den Retning, som er fremdragen af det ærede Medlem.

Aadal: Jeg takker for denne Udtalelse af den højtærede Minister. Det var netop en saadan Udtalelse, jeg gerne vilde fremkalde, fordi det tidt gaar saaledes, at naar en Lov skal gennemføres i Praksis, forvolder det store Vanskeligheder. Jeg er altsaa glad ved denne Udtalelse, idet der efter den i Vedtægterne maa kunne ske Fravigelser for de enkeltes Vedkommende, saaledes at det godt kan gaa paa den af mig tænkte Maade.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en Statstidende.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2899).

Sagen sattes under Forhandling.

Vilhelm Lassen: Efter at denne Sag i sidste Rigsdøgssamling havde forladt Folketinget med Tingets enstemmige Tilslutning, naaede den til 1ste Behandling i Landstinget, og det der nedsatte Udvalg afgav Betænkning. Den Modtagelse, som

Forslaget fik i det andet Ting, kunde Forslagsstillerne kun være tilfredse med. Ordføreren for Flertallet deroppe udtalte, at han i Princippet gav Sagen sin Tilslutning, og i det, som er Hovedsagen, nemlig Vurderingen af den Ret, som de nuværende Privilegier give de Blade, der ere Ihænde-havere af dem, sluttede han sig ganske til den Opfattelse, som den højtærede Minister har gjort gældende her i Salen, hvorefter disse Blade ingen hverken juridisk eller moralsk Ret have, der kunde hindre en Omordning af disse Forhold. Hermed er Banen jo fri fra alle Sider til at ordne det offentlige Kundgørelsesvæsen alene efter de Hensyn, som Fornuften byder. Det er altsaa ikke nu fra nogen Side her i Rigsdagen hævdet, at Privilegierne give en Ret, der hindrer en saadan Ordning, og efter at dette er slaaet fast, er det ganske sikkert kun Smaating, som endnu trænge til at ordnes, for at Sagen kan siges at være sikret. I den af det andet Tings Udvalg afgivne Betænkning indstilledes ogsaa Lovforslaget til Vedtagelse med ganske enkelte Ændringer. De fleste eller i alt Fald nogle af dem ere af rent redaktionel Karakter, og andre ere af saa ringe Betydning, at der ikke er det mindste i Vejen for, at man kunde gaa ind paa den. Den vigtigste Ændring var, at det sidste Punktum i § 1 skulde udgaa. I dette staar der, at „i Statstidenden kan endvidere indrykkes, hvad Regeringen finder Anledning til at meddele Offentligheden“. Ærede Medlemmer erindre jo, at Tanken med Statstidenden er den, at den i Hovedsagen kun skal være Samlingsstedet for de retslige og andre officielle Kundgørelser, der hidtil have været knyttede til Privilegierne. Der er gjort den Undtagelse, at da nu alle privilegerede Blade dermed bortfalde, skulde Regeringen kunne meddele Offentligheden hvad den ønskede at meddele gennem dette Blad. I det andet Ting blev der herimod gjort gældende, at denne Tilladelse kunde forlede Regeringen til f. Eks. at indrykke politiske Artikler i Tidenden, og det syntes man vilde være uheldigt. Jeg tror ikke, at den Regering kunde findes her, som vilde lade indrykke i et saadant Blad politiske Artikler, som den direkte har Ansvar for, og det her nævnte Punktum hjemler ikke noget i saa Henseende, thi naar Regeringen indrykker politiske Artikler i et saadant Blad, kan man jo ikke sige, at den indskrænker sig til „at meddele Offentligheden“. Det, som der her er tænkt paa, er saadanne Ting, om hvilke